

POSTANOWIENIE

Dnia 10 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie ze skargi K. K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
III AUa 1701/21,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 10 września 2025 r.,

odrzuca skargę.

AP

UZASADNIENIE

K. K. (dalej: „Skarżąca”) pismem z 18 lipca 2025 r. wniosła skargę
na przewlekłość postępowania oraz „przewlekłość w orzeczeniu przewlekłości”,
wnosząc o:

1. stwierdzenie, że w sprawie o sygn. akt III AUa 1701/21 prowadzonej
przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie doszło do przewlekłości
postępowania sądowego polegającej na niewydaniu uzasadnienia wyroku
w ustawowym terminie,
2. stwierdzenie, że w postępowaniu toczącym się w przedmiocie jej skargi
na przewlekłość (złożonej w 2023 r.) doszło do kolejnej przewlekłości
postępowania, polegającej na braku wydania orzeczenia w ustawowym
terminie 2 miesięcy od dnia złożenia skargi,
3. zasądzenie łącznie na jej rzecz kwoty w wysokości 25 000 zł.

W treści uzasadnienia Skarżąca wskazała, że 18 stycznia 2023 r. złożyła wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sygn. akt III AUa 1701/21. Pomimo upływu ustawowego terminu przewidzianego w art. 328 § 1 k.p.c. uzasadnienie wyroku nie zostało sporządzone ani doręczone. Skarżąca wskazała również, że w 2023 r. złożyła skargę na przewlekłość, która do lipca 2025 r. nie została rozpoznana, co stanowi odrębną przewlekłość postępowania sądowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga Skarżącej wniesiona w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuraturę i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „u.s.p.p.”) podlegała odrzuceniu.

Ustawodawca w art. 3 u.s.p.p. wymienił postępowania, w których taka skarga może zostać wywiedziona, wskazując jednocześnie podmiot legitymowany do wystąpienia w konkretnym przypadku ze skargą. W orzecnictwie Sądu Najwyższego ugruntowana jest linia orzecznicza, że wyliczenie to ma charakter zamknięty (zob.m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 11 grudnia 2019 r., I NSP 170/19; 8 grudnia 2021 r., I NSP 210/21; 22 czerwca 2022 r., I NSP 160/22; 17 kwietnia 2024 r., I NSP 121/24). Skarga wniesiona przez Skarżącą na naruszenie terminu do sporządzenia uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie wykracza poza zakres przedmiotowy ustawy u.s.p.p i dlatego podlega odrzuceniu.

Jednocześnie, niezależnie od powyższych okoliczności, Sąd Najwyższy zwraca uwagę, że postępowanie przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie o sygn. III AUa 1701/21 zakończyło się przed wniesieniem niniejszej skargi, a strona otrzymała odpis wyroku wraz z uzasadnieniem po 4 miesiącach od złożenia wniosku. Skarga ta nie została zatem wniesiona w toku postępowania, lecz po jego zakończeniu, co również czyni skargę niedopuszczalną.

Odnosząc się do punktu drugiego przedmiotowej skargi stwierdzić należy, że jak wyżej wskazano w art. 3 u.s.p.p. wprowadzono zamknięty katalog postępowań, w których środek ten przysługuje. Katalog ten nie obejmuje postępowań w przedmiocie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Tym samym, w postępowaniu ze skargi, o której mowa w art. 2 ust. 1 u.s.p.p., skarga ta nie przysługuje. Odnotować zresztą należy, że Skarżąca nie wskazała dokładniejszych danych odnoszących się do tego postępowania (brak nawet sygnatury akt).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

AP

[a.ł]